

1. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ

Μέσο: ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 02/02/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 02/02/2020

Σελίδα: 23

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Χολέβας*

Ο Θουκυδίδης για το Δημογραφικό

Ο Θουκυδίδης είναι παγκοσμίως γνωστός για την εξιστόρηση του Πελοποννησιακού Πολέμου και η ανάλυσή του για τις σχέσεις μεταξύ πόλεων-κρατών αποτελεί σήμερα τη βάση της ρεαλιστικής σχολής των Διεθνών Σχέσεων. Κάποτε, στο σχολείο διδάσκαμάςταν αναλυτικά τον «Επιτάφιο του Περικλέους», έναν ύμνο προς τη δημοκρατία και την πατρίδα, τον οποίο κατέγραψε ο Θουκυδίδης. Τον «Επιτάφιο» διδάσκονται σπουδαστές σε όλον τον κόσμο. Ελπίζω να αποκατασταθεί στην Ελλάδα η ορθή διδασκαλία του.

Ο Αλιμούσιος (από το σημερινό Καλαμάκι), στρατηγός, ιστορικός και πολιτικός αναλυτής, έχει, ήδη από τον 5ο αιώνα π.Χ., προβλέψει τη σημασία του πληθυσμιακού παράγοντα ως στοιχείου ισχύος μιας χώρας. Σήμερα επανέρχεται η συζήτηση για το δημογραφικό πρόβλημα και κρίνω σκόπημο να θυμίσω τις επιστημονικές του Θουκυδίδη για το ζήτημα αυτό.

Χωρίς να παραβλέπει τη σημασία των ποιοτικών και ηθικών παραμέτρων, ο Θουκυδίδης τονίζει την αξία της πληθυσμιακής ισχύος. Στο Β, 44 των «Ιστοριών» του

γράφει:
«Άνδρες γὰρ πόλεις καὶ οὐ τέλη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί». Κατὰ μετάφρασιν Ελευθερίου

«Εξασφαλίζει κάποιος την ελευθερία του με τους γείτονες, όταν είναι έτοιμος να τους αντιμετωπίσει»!

Βενιζέλου: «Οι άνδρες αποτελούν τας πόλεις και όχι τέλη και πλοία κενά ανδρών».

Το κατεξοχήν δημογραφικό ενδιαφέροντος απόσπασμα του Θουκυδίδη περιέχεται στον «Επιτάφιο». Στο Β, 44 βάζει στο στόμα του Περικλή τα εξής λόγια προς τους γονείς των Αθηναίων νεκρών του πρώτου έτους του πολέμου: «Όσο είστε ακόμη σε ηλικία για τεκνοποιία πρέπει να υπομένετε τη συμφορά με μεγαλύτερη καρτερία, με την ελπίδα αποκτίσεως και άλλων τέκνων. Διότι η νέα τεκνοποιία όχι μόνον στομικά θα κάνει πολλούς από εσάς να λησμονήσουν τους νεκρούς τους, αλλά και στην πόλη θα προσφέρει διπλή ωφέλεια: **Και λόγω μη ελαττώσεως του πληθυσμού και λόγω ασφαλείας.** («Έκ τε τού μὴ ἐρημόσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ».)

Ο Θουκυδίδης παρατηρεί εύστοχα ότι η μείωση του πληθυσμού οδηγεί σε ερήμωση της χώρας και αυξάνει τους κινδύνους για την ελευθερία της, ενώ ο ικανοποιητικός ρυθμός γεννητικότητας ενισχύει την άμυνα εναντίον πάσης επιβουλής.

Επειδή σήμερα μας απασχολεί η επιθετικότητα της γεγονικής Τουρκίας, η οποία παρουσιάζει υψηλή γεννητικότητα και μεγάλο ποσοστό νέων στο σύνολο του πληθυσμού, ο Θουκυδίδης στο Δ, 92 δίνει την εξής διαχρονική συμβουλή: «Τότε μόνον εξασφαλίζει κάποιος την ελευθερία του απέναντι στους γείτονες, όταν είναι ικανός και έτοιμος να τους αντιμετωπίσει»! Χαίρομαι, διότι η κυβέρνηση αντιλαμβάνεται τη σπουδαιότητα του δημογραφικού προβλήματος και προβαίνει σε οικονομική ενίσχυση των νέων γονέων. **Πιστεύω ότι παράλληλας πρέπει να δοθεί έμφαση στην ψυχική και την πνευματική προετοιμασία των νέων αγορών και κορπσιών.** Πρέπει να τους φέρουμε σε επαφή με τα κείμενα των πατέρων της Εκκλησίας και των αρχαίων κλασικών συγγραφέων. Ο Θουκυδίδης παραμένει πάντα επίκαιρος!

2. 26 ΕΥΡΩ ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΤΩΤΑΤΟ ΜΙΣΘΟ

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 02/02/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 02/02/2020

Σελίδα: 11

Να αρχίσουν οι χοροί...

26 ευρώ αύξηση στον κατώτατο μισθό!

Ανοίγει η κυβέρνηση την Απόρτα του Θησαυροφυλακίου και ο υπουργός Εργασίας αρχίζει να δίνει αυξήσεις! Εκεί να δείτε γλέντι που θα γίνει...

Σύμφωνα με αυτά που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, στο τραπέζι είναι η αύξηση του κατώτατου μισθού στον ιδιωτικό τομέα κατά 4% με 5%, ήτοι αύξηση από 26 μέχρι 32 ευρώ τον μήνα και συνολικά από 312 έως 384 ευρώ τον χρόνο. Εκεί να δεις πανηγύρια... Ο κατώτατος μισθός είχε αυξηθεί πέρυσι τον Φεβρουάριο –επί κυβέρνησης Τσίπρα, δηλαδή– κατά 11%, φτάνοντας στα 650 ευρώ. Ο στόχος της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι ο κατώ-

τατος μισθός σε ΤΡΙΑ χρόνια να φτάσει στα 703 ευρώ! Σήμερα οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα είναι:

- Κάτω από 500 ευρώ παίρνουν 496.416 εργαζόμενοι.
- Από 501 μέχρι 600 ευρώ

παίρνουν 65.170 εργαζόμενοι.

- Από 601 μέχρι 700 ευρώ παίρνουν 233.116 εργαζόμενοι.

- Από 701 μέχρι 800 ευρώ παίρνουν 248.027 εργαζόμενοι.

Ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί

Υπό
Ν. Γ. Χαριτάκη*

Η σχέση μου με τους πλειστηριασμούς είναι πολυποικίλη. Ακαδημαϊκά, αφού αποτελούν κυρίαρχο αντικείμενο της πανεπιστημιακής μου ιδιότητας. Θεωρητικά, όταν το 2016, πριν από τη διαδικασία, με δύο άλλους συναδέλφους περιγράψαμε σε μία εργασία το παίγνιο του πλειστηριασμού των τηλεοπτικών αδειών και εξηγήσαμε το πλεονέκτημα των πρώτου πλειοδότη και το μειονέκτημα του νεοεισερχόμενου. Η εργασία επιβεβαιώθηκε από την επιτυχία που είχε εκ των υστέρων η προσφορά του ΣΚΑΪ και του κ. Μαρινάκη. Εμπειρικά, τέλος, όταν το 1977 δημοσίευσάμε εργασία που υπολόγιζε το κόστος του Ελληνικού Δημοσίου από τον αλθίστου μνήμης «μαθηματικό τύπο» στις μειοδικές διαδικασίες των δημοσίων έργων. Διαγωνισμό γνωστό και ως «Λαλιώτη – Β. Παπανδρέου». Αξιοποιώντας στοιχεία από ήδη ολοκληρωμένους διαγωνισμούς, επιβεβαίωνα ότι η συγκεκριμένη διαδικασία οδηγούσε σε υπερτιμολόγηση των έργων σε βάρος του Δημοσίου κατά 31,7% κατά μέσο όρο. Συνολικά, τα έργα που είχαν κατακυρωθεί και ληφθεί υπόψη στην εργασία είχαν αξία 916 δισ. δρχ.

Δημόσια, τέλος, όταν υπερβολικά πολλές φορές είχα χαρακτηρίσει τη νομοθετική ρύθμιση του «νόμου Κατσέλη», που δήθεν προστάτευε την πρώτη κατοικία, όχι μόνο αναχρονιστική αλλά και σε βάρος εκείνων που πραγματικά στόχευε να προστατέψει ο νομοθέτης.

Μνημονιακά δεσμευτήκαμε να καταργήσουμε την προστασία. Μνημονιακά δεσμευτήκαμε να ακολουθήσουμε για κάθε πλειστηριασμό ενυπόθηκων δανείων ηλεκτρονική διαδικασία ακινήτων και κινητών (π.χ. ομόλογα, πίνακες, κοσμήματα και λοιπά περιουσιακά στοιχεία). Μνημονιακά δεσμευτήκαμε, τέλος, να εφαρμόσουμε ανοικτή διαδικασία πλειστηριασμού αγγλικού τύπου.

Πληροφοριακά και μόνο αναφέρω ότι στα οικονομικά γνωρίζουμε δύο τύπους ανοικτών πλειστηριασμών, τον αγγλικό και τον ολλανδικό. Ο αγγλικός, που είναι και ο πιο γνωστός, ξεκινά από μία αρχική τιμή και οι υπερθεματιστές αυξάνουν την προσφορά μέχρι να μην υπάρχει αντι-

προσφορά. Αντίθετα, ο ολλανδικός προβλέπει ότι το αντικείμενο βγαίνει σε μία υψηλή τιμή, η οποία σταδιακά μειώνεται με προκαθορισμένα ποσά και τελικά κατακυρώνεται στον πρώτο που θα προσφερθεί να το αγοράσει. Δεν μιλάει κανένας όσο πέφτει η τιμή, μέχρι κάποιος να θελήσει να το αγοράσει. Αν σκεφτούμε λίγο τη διαφορά των δύο τύπων, εύκολα αντιλαμβανόμαστε πόσο σκληρότερος είναι ο ολλανδικός. Και στους δύο τύπους οι υποψήφιοι οφείλουν – προκειμένου να συμμετάσχουν – να ακολουθήσουν κάποια τυπική διαδικασία (εγγυητική, προσωπική ευθύνη σε περίπτωση βιασμού του πλειστηριασμού κ.ά.).

Η διαδικασία σήμερα είναι πλέον ηλεκτρονική και επιτρέπει να την παρακολουθούν όσοι συμμετέχουν από κάθε σημείο του κόσμου. Δεν χρειάζεται, για παράδειγμα, να κλείνουμε τους υποψήφιους σε δωμάτια ξενοδοχείων, να πηγαίνουν στις τουαλέτες συνοδεία αστυνομικών ή άλλα ευτράπελα που συνέβησαν στον διαγωνισμό αγγλικού τύπου των τηλεοπτικών αδειών.

Στη χώρα μας είναι ντροπή να αντιγράφουμε. Και όταν μας υποχρεώσουν να αντιγράψουμε, έχουμε μάθει είτε να μην εφαρμόζουμε είτε να παραμορφώνουμε. Επειδή λοιπόν, όπως όλοι πλέον γνωρίζουμε, πολύ σύντομα αίρονται και οι τελευταίοι περιορισμοί, επειδή ορθότατα ο κ. Γεωργιάδης τοποθετήθηκε λέγοντας ότι από τον Απρίλιο και μετά η ηλεκτρονική πλατφόρμα θα είναι το μοναδικό εργαλείο πλειστηριασμών και επειδή ζήσαμε καταστάσεις με την προσπάθεια εφαρμογής του «νόμου Κατσέλη» που δεν θα θέλαμε να μαζικοποιηθούν, ασ διδαχτούμε από ό,τι γίνεται σήμερα στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, μπας και μπορέσουμε να προλάβουμε πιθανά λάθη.

Νόμος του κράτους ορίζει πώς λειτουργεί η ηλεκτρονική διαδικασία. Και κάθε ταπεινός πολίτης αυτής της χώρας οφείλει να σέβεται τους νόμους του κράτους. Ας δούμε λοιπόν τις υποχρεώσεις και τις συνθήκες που ισχύουν (όσοι αμφισβητούν, ας προστρέξουν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα e-auctions.gr). Είναι στα αγγλικά και στα ελληνικά, γιατί μπορεί να υπάρχουν και διεθνείς ενδιαφέροντες – τρομάρα μας. Ο πιστωτής εισάγει στην πλατφόρμα ως επισπευδών το ενυπόθηκο ή

προσημειωμένο περιουσιακό στοιχείο. Σύμφωνα με τον νόμο, ο εκτελών τη συγκεκριμένη εντολή υποχρεούται να αναρτήσει την αναγγελία του πλειστηριασμού στην ηλεκτρονική πλατφόρμα δέκα εργάσιμες ημέρες, πλην της ημερομηνίας του πλειστηριασμού, χωρίς άλλη διατύπωση. Ο πλειστηριασμός ανακόπτεται με ποινή απαράδεκτου τουλάχιστον 15 εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία του πλειστηριασμού. Η συμμετοχή απαιτεί την κατάθεση εγγύησης ύψους 30% δύο εργάσιμες πριν από την ημερομηνία διεξαγωγής. Η ηλεκτρονική πλατφόρμα ανοίγει για πλειοδοσία και κλείνει μετά από τέσσερις ώρες. Προσφορά δεν γίνεται μετά το πέρας της διαδικασίας.

Επαναλαμβάνουμε, για να μην υπάρχουν αμφιβολίες. Ο νόμος ορίζει: 15 ημέρες για ανακοπή, δέκα ημέρες για ανάρτηση και δύο ημέρες για εγγυητική πριν από την ημερομηνία του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Όλα καλά κι όλα ωραία, εκτός και αν η ανάρτηση γίνει δύο ημέρες πριν από τον διαγωνισμό και η συγκεκριμένη πληροφορία είναι γνωστή σε κάποιους ενδιαφερόμενους. Εκτός και αν η ανάρτηση γίνει ενδιάμεση πριν από τον πλειστηριασμό και κανείς δεν δικαιούται να κάνει ανακοπή για παράνομη ανάρτηση.

Ατέλειες της πλατφόρμας, θα μπορούσε να πει κάποιος, που θα διορθωθούν. Όχι, απαντάμε, διότι για να βρεις το δίκιο σου, όταν έχεις χάσει το σπίτι σου, δεν μπορείς να τρέξεις στα ελληνικά δικαστήρια, που σου δίνουν πρώτη ημερομηνία εκδίκασης το 2023. Ο ιδιοκτήτης βγαίνει στον δρόμο, παίρνει ενίσχυση ενοικίου από το κράτος και περιμένει πότε θα δικαιωθεί από τα ελληνικά δικαστήρια, αν προλάβει. Μας ανακούφισε πολύ η πληροφορία ότι σε περίπτωση που ο ιδιοκτήτης αποδημήσει εις Κύριον από εμβολή ή άλλη αιτία, τα πρώτα χρήματα που εισπράττονται, διατίθενται για τα έξοδα κηδείας του...

Ο ενημερωμένος θα μπορούσε να πει ότι αυτό ισχύει για να κερδοσκοπούν τα funds-«κοράκια», σε συνεργασία με τους οφειλότες. Λάθος, απαντάμε, γιατί το παράδειγμα που αναφέραμε αφορά την Ανώτατη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ). Ο διαγωνισμός είχε προσδιοριστεί για τις 29/1, τελευταία ημέρα εκδόσεως εγγυητικής ήταν η 24/1 και η ανάρτηση

στην πλατφόρμα έγινε στις 24/1.

Το ερώτημα απλό. Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει ένας υποψήφιος αγοραστής από το εξωτερικό που ενδιαφέρεται να αγοράσει το ακίνητο για τη «χρυσή βίλα». Πώς το μαθαίνει και πώς μπορεί να εμπλακεί σε μια κατάφωρα παράνομη διαδικασία, αφού η ανάρτηση δεν έγινε δέκα ημέρες πριν, όπως αυτός γνωρίζει ότι επιτάσσει ο νόμος;

Το μόνο που μαθαίνει ανατρέχοντας στην πλατφόρμα είναι ότι εκτός από την αγγλική και την ολλανδική ηλεκτρονική πλειοδοσία υπάρχει και η ελληνική. Εκεί όπου οι νόμοι και οι τύποι, αν και ισχύουν, βιάζονται.

Πόσο απλά θα ήταν τα πράγματα αν όλοι γνώριζαν ότι ανακοπή δεν γίνεται πριν από την ανάρτηση. Αν η ανάρτηση γινόταν αυστηρά δέκα εργάσιμες (θα έλεγα έναν μήνα πριν) και στην περίπτωση που τολμούσε κάποιος να αναρτήσει αντικείμενο σε λιγότερες ημέρες θα έβρισκε την πλατφόρμα κλειστή. Ή ακόμη καλύτερα, θα την έβρισκε ανοικτή, αλλά όλοι οι ενδιαφερόμενοι θα γνώριζαν ότι ο συγκεκριμένος διαγωνισμός θα γίνει με μηδενική τιμή εκκίνησης και χωρίς εγγυητική. Γιατί στη ζωή τα λάθη των μεγάλων παιδιών πρέπει να πληρώνονται. Και αντίστοιχα όσοι πλειοδοτούσαν λάθος και έφεραν ως δικαιολογία, για παράδειγμα, «συγγνώμη, αλλά πάτησα λάθος κουμπί και αντί για χιλιάδες προσέφερα εκατοντάδες ή εκατομμύρια» (γιατί και αυτό γίνεται), δεν θα απαλλάσσονταν από το κόστος που προβλέπει για όλους ο διαγωνισμός (απόλεια εγγυητικής και προσωπική ευθύνη με την περιουσία τους).

Στα οικονομικά οι διαδικασίες είναι απλές, γιατί έχουν μελετηθεί αιώνες. Σκεφτείτε μόνο την αξιοπιστία των μεγάλων εταιρειών πλειστηριασμών έργων τέχνης, αν λειτουργούσαν με ελληνικού τύπου διαδικασίες. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι κάθε άλλη νομικίστικη διαδικασία είναι εκ του πονηρού. Και η ΑΑΔΕ μαζί με τις τράπεζες όχι απλά πρέπει να σέβονται τις διαδικασίες αλλά και να μην τις βιάζουν, όπως ο γνωστός Weinstein, θεωρώντας ότι το κόστος το αναλαμβάνουν μόνο τα οπαζήγια.

* Διετέλεσε Επ. Καθηγητής ΕΚΠΑ, Γραμμ. Αποκρατικοποιήσεων, ΔΣ ΤΑΝΕΟ

4. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΙ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 02/02/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 02/02/2020

Σελίδα: 3

Κανείς δεν ακούει τη φωνή της;

Κόπηκε το επίδομα για τους υπερήλικους Βορειοπειρώτες, όπως και το επίδομα πολυτέκνων (100 ευρώ), που αφορούσε μια υπολογίσιμη ομάδα Βορειοπειρωτών.

Τόσο άτυχη αυτή η κατηγορία ανθρώπων, να υποφέρει μια ζωή στην Αλβανία, να δουλέψει σκυλίσια στην Ελλάδα και στο τέλος να μείνει με το δάχτυλο στο στόμα! Δεν υπάρχει κανείς να ακούσει τη φωνή της;